

ناامیدی، عامل اصلی مهاجرت از ایران

چندی پیش رهبر معظم انقلاب در دیدار دست‌اندرکاران کنگره شهدای جامعه عشایری کشور فرمودند هرکس مردم را ناامید کند، برای دشمن کار می‌کند. رهبر انقلاب، تضعیف ایمان دینی، تضعیف امید و خوش‌بینی به آینده کشور را از جمله مؤلفه‌های جنگ نرم علیه ملت دانستند و خاطرنشان کردند: القای بی‌آیندگی، بن‌بست و اینکه مسئولان اداره کشور را بلد نیستند، از جمله کارهای بدخواهان ایران است و امروز هرکس مردم را از آینده ناامید، یا ایمان‌های مردم را تضعیف، یا مردم را به تلاش‌ها و برنامه‌ریزی‌های مسئولان بی‌اعتقاد یا بدبین کند، چه بداند و چه نداند، به سود دشمن کار می‌کند.

به گزارش سایت خبری پرسون، حسین معافی در یادداشتی نوشت: چندی پیش رهبر معظم انقلاب در دیدار دست‌اندرکاران کنگره شهدای جامعه عشایری کشور فرمودند هرکس مردم را ناامید کند، برای دشمن کار می‌کند. رهبر انقلاب، تضعیف ایمان دینی، تضعیف امید و خوش‌بینی به آینده کشور را از جمله مؤلفه‌های جنگ نرم علیه ملت دانستند و خاطرنشان کردند: القای بی‌آیندگی، بن‌بست و اینکه مسئولان اداره کشور را بلد نیستند، از جمله کارهای بدخواهان ایران است و امروز هرکس مردم را از آینده ناامید، یا ایمان‌های مردم را تضعیف، یا مردم را به تلاش‌ها و برنامه‌ریزی‌های مسئولان بی‌اعتقاد یا بدبین کند، چه بداند و چه نداند، به سود دشمن کار می‌کند.

سال‌هاست مهاجرت نخبگان از کشور به‌عنوان مسئله‌ای مهم در کشور مطرح است و بسیاری از افراد باسواد و باتجربه به بهانه کار و اشتغال کشور را ترک می‌کنند؛ اما شوربختانه امروزه مردم عادی نیز شوق مهاجرت دارند و بسیار شنیده‌ایم که افرادی به بهانه‌های متعدد حرف از مهاجرت می‌زنند و بسیار دیده‌ایم اقوامی که مهاجرت کرده و از ایران خارج شده‌اند. نکته نگران‌کننده اینجاست که صحبت از مهاجرت در بین کودکان، نوجوانان و جوانان رواج پیدا کرده و از الان بدون هیچ منطقی، سودای مهاجرت در سر می‌پرورانند و این موضوع برای آینده کشور بسیار خطرناک است.

اگر موج مهاجرت در سال‌های گذشته دلایل سیاسی به همراه داشت، تب اخیر مهاجرت، دیگر سیاسی نیست. پای صحبت هرکدام از متقاضیان مهاجرت که بنشینیم، مشکلات اقتصادی، آزادی اجتماعی و امید را از دلایل خود برای میل به مهاجرت می‌دانند. در سال‌های گذشته برخی مسئولان اعلام کردند ۱.۵ میلیون ایرانی در صف مهاجرت به استرالیا و کانادا هستند و این عدد که امروزه حتماً بیشتر شده، ترسناک است. خروج نیروهای کارشناسی و ورزیده به اقتصاد ملی آسیب می‌زند و یکی از دلایل تهی‌شدن ایرانیان، مهاجرت نیروهای نخبه است.

«امید» کلمه‌ای که این روزها شاید در ظاهر به کم‌رنگ‌ترین حالت خود رسیده باشد و این امر را می‌توان از افزایش مهاجرت‌ها به کشورهای مختلف و خروج میلیاردها دلار به بهانه خرید ملک در کشور همسایه به‌وضوح مشاهده کرد.

همان‌طور که مقام معظم رهبری فرمودند، ناامیدکردن جوانان و نخبگان، همکاری با دشمنان است و همین امر مسئولیت دولت جدید را برای تزریق امید و شادی در کنار رفع مشکلات اقتصادی پررنگ‌تر می‌کند. طبق آمارها از سال ۲۰۱۰ تا ۲۰۲۰ حدوداً ۵۰۰ هزار نفر به تعداد مهاجران ایرانی اضافه شده است. در واقع به طور متوسط، هر ساله ۵۰ هزار نفر از شهروندان ایرانی مهاجرت کرده‌اند! بخش مهمی از این مهاجرت در همین چند سال اخیر اتفاق افتاده است.

در واقع می‌توان گفت سیل مهاجرت در ایران، در یکی، دو سال اخیر به سونامی مهاجرت تغییر پیدا کرده است و دلیل اصلی آن کاهش امید به آینده در کشوری است که به «مرز پرگهر» شهرت دارد.

بر اساس آمارهای برخی از نهادها، سن امید به زندگی در جامعه ما افزایش داشته و به ۷۶ سال رسیده است؛ اما آنچه عیان است، کاهش امید به آینده و افزایش روزمرگی در کشور بیشتر قابل بیان است. نگاهی به چهره‌های گرفته و بعضاً عصبی افراد در جوامع شهری و روستایی، صداقت آمار رسمی را تصدیق نمی‌کند، بلکه برعکس نشان می‌دهد که بسیاری از افراد در حالت برزخی خشم و ناامیدی و اندکی امید به فردا قرار دارند و این موضوع به دلیل فشارهای اقتصادی، مشکلات محیط‌زیستی و شیوع بیماری‌ای مانند کروناست.

گرانی و افزایش تورم به‌طور روزانه و ساعتی باعث شده اکثریت جامعه در محاصره اخبار تلخ و اندوهناک قرار بگیرند. افزایش قیمت دلار و سکه که هیچ ارتباطی به بسیاری از جمعیت کشور ندارد، اما دلیل اصلی و تنش‌زا در ناامیدی به حساب می‌آید که دائم در حال پراکنش در سطح جوامع است.

در روزهای گذشته رئیس مرکز بررسی‌های استراتژیک ریاست‌جمهوری برای جلوگیری از مهاجرت پیشنهاد تشکیل سازمان ملی مهاجرت را داده و اعلام کرده که کشورهای اطراف با وعده‌های پول‌های کلان به دنبال جذب نخبگان ایرانی هستند. نکته اینجاست که با حرف و دستورالعمل و تشکیل ستاد نمی‌توان جلوی مهاجرت را گرفت و دولت باید به فکر اقدامات عملی و افزایش سطح رضایت عمومی جامعه و افزایش امید به آینده باشد.

فراوانی اخبار ناامیدکننده مانند افزایش قیمت‌ها و تورم، مردم را محاصره کرده و روحیه آنها را در مواجهه با روند صوری کاهش داده است. مثلاً این روزها یکی از امیدواری‌های مردم، همین مذاکرات است که در اروپا و برای برجام جریان دارد و بسیاری امید دارند توافق برد-برد صورت بگیرد و تأثیری در آینده آنها داشته باشد تا شاید امید به آینده در کشور افزایش یابد و از مهاجرت نخبگان و ایرانیان به کشورهای دیگر نیز جلوگیری شود.

